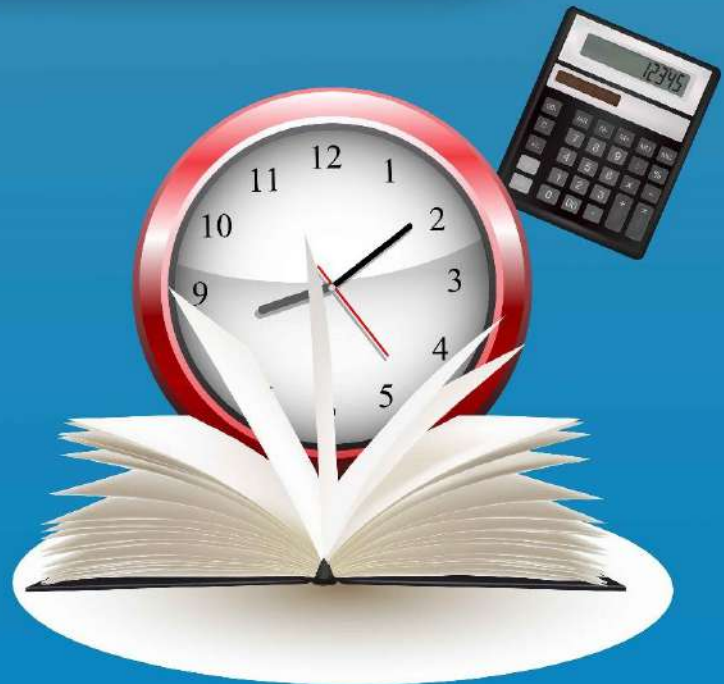

Kankor Widget

ابزار کانکور

جدیدترین تکنالوژی آموزشی در سطح کشور

طاعون بزرگ

طاعون بزرگ

در جریان قرن 14 تقریباً نصف مردم اروپا در اثر مرض بزرگ طاعون جان خود را از دست دادند. طاعون یک مرض واگیر است که توسط باکتری‌ها منتشر می‌شود. دانشمندان معتقدند که مرض طاعون از یک مریضی باکتریایی موش‌های صحرایی در آسیای مرکزی به وجود آمده است. این مریضی به سرعت گسترش یافت و به خاطری که به شکل دانه‌های سیاه روی جلد افراد مریض به وجود می‌آمد، به "مرگ سیاه" معروف شد.

این مریضی در سال 1347 در آسیای مرکزی شروع شد. این

مرض توسط کشتی‌های تجاری ایتالیا از بحیره سیاه از طریق مسیر راه ابریشم انتقال داده شد. راه ابریشم مسیر تجاری بین اروپا و چین بود. این کشتی‌ها ملوث به موش‌های صحرایی بودند. کیک‌هایی که از خون این موش‌ها تغذیه می‌کردند، این مریضی را به افراد کشتی منتقل کردند. بسیاری از سرنشینان کشتی قبل از رسیدن به بندرگاه به اثر همین مریضی جان‌های شان را از دست دادند. زمانی که کشتی‌های ملوث به این مریضی به بندرگاه رسیدند، شهرهای اطراف را به این مریضی واگیر دچار ساختند. این مریضی در سه سال تا کشورهای اسپانیا، فرانسه، انگلستان و روسیه رسید و بسیاری از اجتماعات روستایی را از بین برد. با اینکه مشکل است رقم دقیق قربانیان این مرض را بگوییم، اسناد و مدارک نشان می‌دهند که این مرض بیشتر از 25 میلیون نفر را در اروپا از بین برد.

نخستین نشانه‌های این مرض خارش در پوست دست و پا و تورم غده‌های لنفاوی (Lymph nodes) بود. غده‌های لنفاوی، غده‌هایی هستند که در گردن، زیر بغل و ران موقعیت دارند. تورم این غده‌ها تا سه یا چهار روز ادامه پیدا می‌کرد تا اینکه پاره می‌شد. این مریضی به نام طاعون بیبانیک یاد می‌شد چون که بوبا یک کلمه یونانی است که به غده‌های متورم شده اطلاق می‌شود. این مریضی باعث به وجود آمدن دانه‌های سرخ رنگی روی پوست می‌شدند که سپس رنگ آن سیاه می‌شد. سرعت این مرض، درد شدید آن و ظاهر عجیب و غریب اشخاص مبتلا به این مرض، وحشتناک بودن این مرض را نشان می‌دادند.

اروپایی‌ها به دلیل این که بیشتر در محیط‌های غیر صحنی و اجتماعات شلوغ زندگی می‌کردند، بیشتر در معرض این خطر قرار داشتند. متأسفانه اهمیت صحت افراد در جلوگیری از انتشار این مرض در آن زمان شناخته نشده بود. دوا و درمان‌های که در قرن 14 در اروپا رایج بود، قادر به علاج این مرض نبود و این مرض به دوا و درمان‌های جدید نیاز داشت. با آن هم صدمه و تخریب‌های این مرض باعث به وجود آمدن دواهای پیشرفته و مفید شدند. ساکنان شهر به ساختن شفاخانه‌ها شروع کردند و اصول بهداشت را مراعات می‌کردند.

طاعون بزرگ تا سال‌های طولانی شهرهای بسیاری را دربر گرفت. این مرض تا حال موجود است و در جانوران درنده یافت می‌شود. به هر حال، انتی بیوتیک‌ها و محیط پیشرفته زنده‌گی باعث شده است که این مرض کاهش چشمگیری داشته باشد.

با جملات کامل جواب دهید:

1. طاعون چگونه انتقال یافت؟
2. چرا این مرض به اسم طاعون بوبانیک یاد می شود؟
3. چي تعداد افراد به مرض طاعون مبتلا شدند؟
4. چگونه مردم از طاعون جلوگیری کردند؟
5. جوامع اروپای بر اثر مرض طاعون چگونه تغییر کرد؟